

630708_พุทธศาสนาตามภูมิ บ้านราชฯ ธรรมบรรยาย อัมพฤษสูตร ตอนที่ 10 **ดาวโหลดเอกสารที่**

https://docs.google.com/document/d/1D_-IQp-37CD5fA-R2bi93m2b-gE5fphV2J0l-aiNlfA/edit?usp=sharing

ดาวโหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/1k-FOcla166y3yaOBIn0x_MtGwju_c6Yb/view?usp=sharing

สมณะฟ้าไทว่า... วันนี้เป็นวันพุธที่ 8 กรกฎาคม 2563 ที่บรรราชธานีอโศก ตอนนี้ช่วงเข้าพรรษา ก็จะมีคนมาบำเพ็ญบารมีที่วัดเพิ่มขึ้น แต่พวกเราอโศกก็บำเพ็ญกันไปตลอดไม่ว่าจะเป็นเฉพาะช่วงเข้าพรรษา เพราะว่าการลดกิเลสหากไม่มีบารมี เพียงแค่วันสองวันก็คงจะลดไม่ได้ เพราะไม่ได้มีบารมีเหมือนคนสมัยพุทธกาล ที่ฟังคำพูดไม่กี่กัณฑ์ก็บรรลุธรรมได้ เรามาฟังธรรมะพ่อครูที่จะอธิบายให้เราฟังถึงการลดละกิเลสตามลำดับ

พ่อครูว่า...SMS วันที่ 4-6 ก.ค. 2563

_เพียรฟังพุทธ แสงสำลี · กราบนมัสการท่านสมณะและสิกขมาตุด้วยความเคารพอย่างสูง ได้ฝึกปฏิบัติความบริสุทธิ์ขณะทุกสิ่งในโลก เห็นผลได้เป็นจริง ใจโล่ง โปร่งสบาย เบากายได้มาก ส่วนใหญ่ที่จับอาการกิเลสตายและสลายกิเลสหายไปได้ทันทีที่เราจะเห็นดวงตาในเราใสปิ๊งเลยคะ ดวงตานอกก็สดใสได้ทุกที่จริงๆคะ กราบขอบพระคุณพ่อครูเป็นอย่างสูงคะ

พ่อครูว่า...ดีมาก

_ชาติธนู โอบะยัมพราย : นมัสการหลวงพ่อกับและชาวอโศกที่เคารพกระผมภูมิใจที่ได้รับฟังเทศมออยากเป็นชาวอโศกบางจะต้องทำอย่างไรครับเจริญธรรมสำนึกดีครับ

พ่อครูว่า...อยากเป็นชาวอโศกมันจะยากอะไร ก็ฟังธรรมะจากบุญนิยมทีวี เดียวนี้ใครมีโทรศัพท์มือถือก็ฟังได้หมด ไม่ต้องไปใช้สัญญาณดาวเทียมเลย กดดูได้หมดอยู่ที่ไหนก็กดดูได้ ฟังทาง LINE ทาง facebook ทาง youtube กดดูได้เลย เมื่อฟังแล้วเข้าใจคุณก็จะต้องปฏิบัติตามโดยมีศีลสมาธิปัญญาวิมุตติ นั่นคือคุณเป็นชาวอโศกทันทีอยู่ในมุมไหนของโลกก็ได้ไม่ยาก

_Onwipa Griffiths (อริภา กริฟฟิธส์) · กราบนมัสการพ่อครูและสมณะสิกขมาตุและเจริญธรรมสำนึกดีคะ ชื่ออริภา กริฟฟิธส์ อายุ 51 ปี อยู่ประเทศออสเตรเลียขอตั้งดะบะ กินมื่อเดียวและไม่กินขนมคุกกี้หรือเค้กที่คนอื่นทำคะ เพราะว่าที่ทำงานมีขนมเยอะมากแล้วเราก็กะ หลด และทานอาหารสมดุร้อนเย็นคะ ออกกำลังกายโยคะและเดินเร็ววันละ 1 ชั่วโมงคะ สาธุคะ

_แก้วตะวัน พวงบุบผา · น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพศรัทธาสูงสุด..การรับชมรับฟังชัดเจนมามากค่ะ..เหตุแห่งทุกข์คือตัณหา กับอุปาทาน ก็เริ่มเข้าใจเพิ่มมากขึ้นตามฐานของตัวเอง แต่ยังไม่ละเอียดลึกซึ้ง ก็จะพยายามศึกษาต่อไปค่ะ

_นางเทอดมนิ สุขสะทอน ·

นมัสการท่านพ่อครู · ท่านด้อยความเลิกระบอบนี้ ทั่วทุกบะฮ์ · ท่าน
ถือเรื่องส่วอดถือเรื่องส่วอมท่ายอจาใจและจะพยายามรู้ ท่านถือ
เรื่องทั่วแต่ ฝรั่ง มนุษย์ ท่านและสามะนะสี ะมาดท่านอาจารย์ · ขอ
วและได้ มาธอมมิดดิลาบ ท่านลาดเร็ดไท้ ะฮ์ ยอความทบทวน
วจีตสิดธิ · นจะปะติบัตเพ · ฮบ · ส
สาว · ท่านด้อยท่านปะติบัตสาทุก ๆ 🙏🙏🙏

_นางเกตุมนิ สุขสวรรค์ นมัสการพ่อท่านด้วยความเคารพ ในพรชานี้ตั้งตบะอ่านตัว
เอง สำรวตัวเอง สำรวมกาย วาจา ใจ และจะพยายามรู้ทันตัวเอง ตั้งแต่ฟังธรรมพ่อท่าน
และสมณะ สิกขมาตุ ท่านอาจารย์หมอเขียว และได้มาร่วมมิตรดีชาวบ้านราช เอ็ดให้ช้าน้อย
ความทุกข์เบาบาง จิตสดชื่นขึ้น จะปฏิบัติบูชาพ่อท่านด้วยการปฏิบัติ สาธุ สาธุ สาธุ

_Silapatkul Sukjai (ศิลาปะกุล สุขใจ): มีปัญหาระบบเสียงเรื่อยเลย ก่อนออกอากาศ
เข็ดให้เรียบร่อยก่อนไม่ได้รีคะ ขึ้นมา เสียงก้องไม่ชัดเลยอาแป้ง

พ่อครูว่า...เรามาต่อที่ได้บรรยายอัมพัฏฐสูตร ก็มาต่อที่ศีล

ศีลเป็นข้อต้นเป็นหลักใหญ่ของศาสนาพุทธเป็นหัวข้อหลัก ถ้าปฏิบัติธรรมไม่มีหัวข้อ
หลักคือศีลเป็นตัวยืนยันแล้วละก็ การปฏิบัติศีล ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าก็ล้มเหลว ผู้ที่
ไม่ได้เรียนรู้จรรยา 15 วิชชา 8 อันเป็นพุทธคุณของพระพุทธองค์ มีศีลเป็นหัวข้อหลัก

ศีลข้อที่ 1 คุณก็ต้องปฏิบัติตามกระบวนการของจรรยาอีก 14 วิชชาอีก 8

ศีลข้อที่ 2 คุณก็ต้องปฏิบัติตามกระบวนการของจรรยาอีก 14 วิชชาอีก 8

ศีลข้อที่ 3 4 5 6 ก็ทำเหมือนกันเลย เพราะฉะนั้นศีลแต่ละข้อก็จะได้ปฏิบัติ แล้วก็จะม
ผลตามกระบวนการ มีผลของอธิจิต เพราะศีลปฏิบัติแล้วก็จะเกิดผลของศีลสมาธิปัญญา วิ
มุตติ

แต่การทิ้งศีลแล้วไปนั่งหลับตาปฏิบัติคือพวกมิจฉาทิฐิเด็ดขาด พวกนั่งหลับตา
สมาธิ สมาธิจะเกิดได้ก็เกิดหลักการปฏิบัติศีล เป็นข้อกำหนดไว้

แล้วก็ปฏิบัติ โดยหลักปฏิบัติมี 3 ข้อ ถ้าไม่ใช่ 3 ข้อนี้ก็ไม่ใช่ว่าศาสนาพุทธ นั่งหลับตา
จึงมองข้ามไปเลยไม่ใช่พุทธ เพราะทั้งสามข้อนี้เลย อปฺปนณกปฏิบัติทา

ท่านสอนธรรมะสอนศาสนาพุทธ ท่ามกลางเตียรถียนอกริต ผู้ที่จะไปนั่งหลับตาออก
ป่าเขาถ้า ไม่มีสังวรศีลสำรวมอินทรีย์ โภชเนมัตตัญญูตา ชาคิริยานุโยคะ ก็คือโมฆะไปจาก
วิชชาจรรยา ก็ไม่เกิดฌาน

ฌานต้องเกิดจากกระบวนการของจรรยาวิชชา การไปปฏิบัตินั่งหลับตาและเกิดฌาน
มันคนละสูตรกันเลยคนละศาสตร์กันเลย กับของพระพุทธเจ้า

ศิลป์ มีจุลศิลป์ มัชฌิมศิลป์ มหาศิลป์

จุลศิลป์ คือ ศิลป์ที่ปฏิบัติแต่ละข้อมี 26 ข้อ ปฏิบัติไปแต่ละข้อๆ คุณอาจไม่ถึง 26 ข้อหรอก ปฏิบัติจุลศิลป์แล้วก็เจริญขึ้นเป็น มัชฌิมศิลป์ ขยายละเอียดลงไปอีก

ส่วนมหาศิลป์ เป็นศิลป์ของศาสนาพุทธไม่ใช่สิ่งที่จะปฏิบัติในแต่ละบุคคลแต่ทุกคนต้องปฏิบัติโดยเฉพาะภิกษุ เพราะเป็นศิลป์ของศาสนา หมายความว่า ให้ละเว้นในมหาศิลป์ ในวงการศาสนาไม่มี แต่เดี๋ยวนี้เต็มไปหมด เจริญงานวิชา เจริญงานกถา ทวนไปอีกหน่อยศิลป์สังวร เอาข้อสุดท้ายข้อเดียวก็ได้

๗. ภิกษุเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยดีรัจฉานวิชา เช่นอย่างที่ยสมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวก

พอครู่... อันนี้พระพุทธเจ้าพูดทำนองเชิงเปรียบเทียบ มีอาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากรบอกว่าไปเผ่าเอาเศษหะของหลวงปู่แหวน เป็นไปอย่างม่งาย ดูโทรทัศน์บางช่องก็เห็นความม่งายที่พุทธศาสนิกชน ไปนั่งเผ่ากันอยู่นั่นแหละ มีอิริยาบถฉันอาหาร เสร็จแล้วก็มีการสวดมนต์ ยะถาวาริระหาฯ ถ้าไม่ยะถาก็นั่งเผ่ากันอยู่นั่นแหละไม่ไป ศาสนาพุทธมันก็ไม่เรื่อยๆ ออกนอกเรื่องนอกกริตนอกราว อย่างนั้นเป็นเจริญงานวิชาทั้งนั้น

ฉันโภชนะที่เขาให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยังเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วยดีรัจฉานวิชาเห็นปานนี้ คือ ทำพิธีบนบาน

พอครู่...ถามจริงๆนั่งอยู่ที่นี้มีใครเคยไปบนบานไหม?...ยกมือเพียบ...เคยสำเร็จผลแล้วไปแก้บนไหม?

ทำพิธีแก้บน ร่ายมนต์ขับผี สอนมนต์ป้องกันบ้านเรือน ทำกะเทยให้กลับเป็นชาย ทำชายให้กลายเป็นกะเทย ทำพิธีปลุกเรื้อน ทำพิธีบวงสรวงพื้นที่ พนน้ำมนต์รดน้ำมนต์ ทำพิธีบูชาไฟ ประยาสำรอก ประยาศ่ายโทษเบื้องบน ประยาศ่ายโทษเบื้องล่าง ประยาศักดิ์บวดี ศีรษะ หุ่นน้ำมันหยอดหู ประยาดา ประยานัตถ์ ประยาทากัด ประยาทาสमान ป้ายยาดาทำการผ่าตัด รักษาเด็ก ใส่ยา ชะแผล แม้ข้อนี้ก็เป็ศิลป์ของเธอประการหนึ่ง.

พอครู่...ทำพิธีแล้วก็ได้คนฮือฮา ได้ลาภยศสรรเสริญ ย่อมสื้ใส่รูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสไปไกล ศาสนาพุทธเลยนำเสนอ

เป็นสมณะ ภิกษุจะมาประยาศะไรไม่ได้ ป้ายยาดา ทำการผ่าตัด รักษาเด็กใส่ยาชะแผล แม้ข้อนี้ก็เป็ศิลป์ของเธอประการหนึ่ง อ่านเพียงข้อเดียวละ ข้ออื่นๆไม่ต้องพูดเลย

ก็เคยสรุปไว้หลายทีว่ทุกวันนี้ไม่มีศิลป์เลย ไม่ว่าจะเป็นจุลศิลป์ มัชฌิมศิลป์ มหาศิลป์ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดเจนว่า แม้ข้อนี้ก็เป็ศิลป์ของเธอประการหนึ่ง.. ก็เหลือเพียงวินัย 227 เมื่อถามว่าภิกษุมีศิลป์เท่าไรเขาก็จะบอกว่า 227 แล้วก็รู้ความต่างระหว่าง

วินัย เป็นข้อกำหนดที่ให้งดเว้นแล้วถ้าละเมิดก็มีบทลงโทษเป็นอาชญา ไม่ใช่เป็นศิลป์ที่เป็นพระอนุสาสนี ใครปฏิบัติตามก็ได้ผล

ดูกรอัมพภูละ ภิกษุสมบุรณ์ด้วยศิลป์อย่างนี้ ย่อมไม่ประสพภัยแต่ไหนๆ เพราะศิลป์สังวรนั้น เปรียบเหมือนกษัตริย์ผู้ได้มรธาภิเษกกำจัดราชศัตรูได้แล้วย่อมไม่ประสพภัยแต่ไหนๆ เพราะราชศัตรูนั้น ดูกรอัมพภูละ ภิกษุก็ฉันนั้นสมบุรณ์ด้วยศิลป์อย่างนี้แล้ว ย่อมไม่ประสพภัยแต่ไหนๆเพราะศิลป์สังวรนั้น ภิกษุสมบุรณ์ด้วยอริยศิลป์ชั้นนี้ ย่อมได้เสวยสุขอันปราศจากโทษในภายใน

ดกรัณพัญะ ด้วยประการดังกล่าวมานี้แล ภิกษุชื่อว่า เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยศีล จมมหาศีล.

พอครว...ผู้ถึงพร้อมด้วยศีลต้องถึงผลที่จิตในภายใน มีสอนกันว่าศีลปฏิบัติที่กาย วาจาและสมาธิเข้าไปนั่งหลับตา เห็นไหมว่าไม่ฟังคำสอนพระพุทธเจ้า คำสอนของเดียรถีย มาสวมแทนออกนอกกริตไปเลย ทั้งๆที่ท่านสอนไว้ในพระไตรปิฎกเล่ม 24 ข้อที่ 1 กับ 208 กัมมัตถยสูตร ศีลจะทำให้เกิดจิตใจที่เจริญขึ้นไม่ใช่บอกวากายวาจา

กุสลานิ สีลานิ อนุปฺพเพนะ อรหัตตายะ ปุเรนตติ

ศีลที่เป็นกุศล ย่อมยังอรหัตผลให้บริบูรณ์ไปตามลำดับ

ตอนนี้เอาตามอธิบายสมาธิ สมาธิที่เป็นสมาธิสำเร็จ ลงตัว เรียกสมาหิโต เกิดจากการ ปฏิบัติจรรณะ 15 วิชา 8 สันทอวสะพอจิตก้าจัดอวสะได้จิตก็สะอาดจิตสะอาดก็สั่งสมตถพลิก เป็นผลของจิตที่อเนญชาตถพลิก จิตนี้ก็รวมจิตสะอาด สมาธิต้องเป็นจิตที่รวมจิตที่สะอาด ตถพลิกแล้วก็เป็นมวที่ได้อะสมดั่งมัน ควบนั่นแข็งแรงดั่งมันเรียกสมาหิโต เกิดจากการ ปฏิบัติจรรณะ 15 วิชา 8 วิชาสุดท้าย เป็นอุเบกขาในฌาน 4 จะสั่งสมความบริสุทธิ์ ปริสุทธา ปริโยทาทามากยิ่งขึ้น ธาตุจิตมทุกธาตุ ที่มีความเร็วไวทั้งเจโตปัญญา แข็งแรง ดั่งมันเป็นความบริบูรณ์ทั้ง เจโต ปัญญา ก็ยังมีกรรมอันดีงาม จะปฏิบัติธรรมได้ดีเหมาะสม กับทุกอย่าง ยิ่งจะเป็นประโยชน์สูง เป็นการกระทำที่เจริญด้วย กัมมัญญา ยิ่งทำจิตยิ่งผ่องใส ปภัสสรา

นิมนต์พ่อครูจิบน้ำ

สมณะฟ้าไท...คนเราปฏิบัติแบบโลกีย์จะทำงานๆ สะกดจิตเอาแต่ของพระพุทธเจ้านี้ ทำได้ยากกว่า

เคยฟังสายพุทธวจนะ เขาถามมาว่าอรหันต์เป็นอย่างไร เขาก็พูดว่า อรหันต์มีอยู่ใน ทุกคนเพียงละอุปาทานชั้น 5 ก็เป็นอรหันต์ได้ เขาเอาปลายมาพูดเหมือนง่าย แต่เขาไม่รู้จักกิเลส เอาแต่ภาษามาพูด จริงๆแล้วมรรคผลได้จริงหรือเปล่า

พอครว...ทวนอีกที พยายามจำจรรณะ 15 วิชา 8 พยายามจำให้ได้ แต่ละข้อๆ

ศีล แบ่งเป็น ศีล อปณณกปฏิบัติ 3 สัทธิกรรม 7 ฌาน 4 วิชา 8 ถ้าไปจำลยเลยนะ 15 กับ 8 รวมแล้วละเลย ไม่เรียงจะจำยาก หากจัดหมวดหมู่แล้วเข้าใจด้วยจะจำง่าย

ศีล เป็นข้อกำหนดตั้งต้น หากปฏิบัติศีลข้อ 1 ก็ต้องปฏิบัติด้วย อปณณกกรรม 3 แล้ว เกิด ศรัทธา หิริ โอตตัปปะ หิริโอตตัปปะพหุสูต วิริยะ สติ ปัญญา

ในสัทธิกรรม 7 มี วิริยะ สติ ปัญญา แต่ไม่มีสมาธิ ต่างจาก อินทริย 5 คำว่าหิริกับ โอตตัปปะ มันละอายต่อสิ่งที่จะละเมิด มันไม่ได้ศึกษาแล้วยังหลงผิดไปยินดี แ่่งลาภยศ สรรเสริญสุข ยินดีในรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัส ยินดีแล้วเอาไปไขว่อดแบ่งกันใน ลาภยศ สรรเสริญ มันนี้กว่าเจริญนี้กว่าดี แต่เมื่อมารู้สึกตัวแล้ว หิริ ละอาย ใครเคยเป็นไหม

แต่ก่อนเราไม่ละอายตอนนี้รู้สึกละอายเราไปทำแบบคนโลกีย์ๆ จะบอกว่าโลกุตระเป็น เชิงข่ม เหมือนดูถูกโลกีย์ มันก็เป็นอย่างนั้นได้ แต่ความจริงมันเป็นสัจธรรม เราก็ไม่รู้วิชา ก็ไปตกหลงอยู่ในสภาพที่ต้องไปศรัทธายินดี สะสม ขึ้นใจ สั่งสมไปชาติแล้วชาติเล่า เราไม่เคยได้ลดละ ไขว่ไหม จะเป็นอย่างนั้นมาทุกคนกว่าจะสำนึกว่านี่เราแย่งมาเท่าไรเราไปเสีย

เสพมาเท่าไร เรายังกว่านาได้ นามี นาเป็น ได้มาก็ขึ้นใจมาเท่าไรระดุดใจ ใครจะระดุดตรงไหนในมิติใดบ้าง ก็ชัดเจน ไม่สงสัย

ธรรมชาติธรรมชาตินั้นก็มีรูปสกลินเสียงสัมผัส ธรรมชาติธรรมชาตินั้นก็มีลาภยศสรรเสริญสุขโลกียะ มันก็มีเป็นตามสามัญ ถ้าเราเอง เราเป็นผู้ทำงานสร้างสรรค์ ผลมันก็เกิดเป็นลาภ ลาภปฏิลาภ เป็นสิ่งที่ได้มาเป็นลาภที่ได้โดยธรรม ลาภธัมมิกา มันก็เกิดเมื่อขยันสร้างด้วยบริสุทธิ์ใจ ไม่ได้ไปทุจริตมันก็เกิด นี่เราปลูกอินทผลัม ก็ได้ลูก เขาบอกรุ่นแรกจะฝาดหนอย ปีต่อไปจะโตและหวาน

ผู้ที่ทำอะไรออกมา มันก็มีผลได้เป็น ลาภธัมมิกา เรารู้ว่ามันได้มากมันได้ดีมีคุณสมบัติดีอะไรก็แล้วแต่ มีทั้งปริมาณและคุณค่ามันดีก็มูทิดาจิต มันไม่ดีมันบกพร่องมันไม่เจริญทั้งคุณภาพและปริมาณ เราก็แก้ไขปรับปรุงให้มันดีทั้งคุณภาพและปริมาณเพราะเป็นสิ่งที่ควรสร้างควรเป็น เราก็ทำไปก็ไม่ต้องฟูใจ

ถ้าไม่มีอุปกิเลส ยินดีติดยึด หากไม่ได้สิ่งเหล่านี้แล้วก็ทุกข์ มันก็มีแต่จิตใจที่รู้ความจริงตามความเป็นจริง

ขนาดเราเรียนมามันก็ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ต้องการ เราทำลาภธัมมิกา ทำแล้วเอาเข้าส่วนกลาง เรายังมีจิตเป็นเราเป็นของเรา ยังมีอุปกิเลสต่างๆให้เราได้ศึกษาอย่างนี้เป็นต้น

ในหมู่เราชาวอโศกอย่างหยาบที่ไปแย่งชิงอย่างทุจริตไม่ได้ทำแล้วไม่ได้แย่งชิงกับโลก แต่ก่อนเราไม่พอ ได้ทำก็จะมีช่องใช้แทคติกันน้อยได้เพิ่มใช้ความเฉลียวฉลาด แทคติซับซ้อนได้เพิ่มแต่ที่จริงหยาบขึ้นนะ แต่เดี๋ยวนี้ไม่เอาแล้ว จนกระทั่งฐาน 0 ไม่มีก็พอ เพราะเราอยู่กับส่วนกลาง เราได้มาก็เอาเข้าส่วนกลางมีน้อยก็เอาเข้าน้อย เราเจ็บป่วยอายุมากแล้วก็ไม่วาย ก็เลี้ยงดูกันเผื่อแผ่กันช่วยเหลือกัน มันเป็นสังคมที่สดยอด พุดแล้วพุดอีกไม่รู้ก็ที

อาตมาภูมิใจที่เอาธรรมะพระพุทธเจ้ามาให้พวกเราปฏิบัติจนเกิดเป็นสังคมสาธารณโภคี อาตมาภูมิใจมันเป็นสิ่งที่ทำได้ ไม่มีประเทศไหนศาสนาไหนในโลกทำได้ พุดถึงขนาดนั้น จริง และที่อาตมาพาทำมาได้ มันไม่ใช่มีสังคมชุมชนหมู่บ้านหมู่เดียว อันเดียวคนอื่นไม่ได้ไม่ใช่มันก็มีอีกเยอะแยะในชุมชนชาวอโศกในประเทศไทย ล้วนแล้วแต่สาธารณโภคี

เป็นเศรษฐศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่เป็นทั้งคอมมิวนิสต์และประชาธิปไตยเสียภาษีร้อยละ 9 เชื้อชาติให้แก่ส่วนกลาง เศรษฐศาสตร์ก็เป็นบุญนิยมรัฐศาสตร์ก็เป็นบุญนิยม บริหารกันง่ายๆ เมื่อไม่มีตัวกูของกูไม่มีความติดยึดในโลกก็ง่ายแล้ว การบริหารปกครองดูแล ก็ง่าย วรรณะ 9 เลี้ยงง่าย (สุภะ) บำรุงง่าย, ปรับให้เจริญได้ง่าย (สุโภสะ) มักน้อย, กล้าจน (อัปปิจจะ) ใจพอ สันโดษ (สันตญฺลี) แค่นี้ก็พอแล้ว จนตายก็ไม่ต้องห่วง เป็นแต่เพียงว่าเราอย่าแย่ง ไม่ทำอะไรเลยกินๆนอนๆหลบเลี้ยงก็จะช่วย เรากลายเป็นตัวทากตัวปลิง ตัวเส้น ตัวหมัด ที่มาเกาะอยู่ดูดเลือด

ถ้าเราอยู่ด้วย เพื่อนฝูงทำงาน ในญาณข้อ 5 โสดาบัน เหมือนวัวแม่ลูกอ่อน เล็มหญ้าไปเลี้ยงลูกไป ปฏิบัติธรรมไปช่วยงานหมู่ไป

คนข้างนอกว่่าโศกไม่ใช้พุทธ เราว่าเราก็มีความจริงตรงตามคำสอนพระพุทธเจ้า ยืนยันมากยิ่งขึ้น แล้วเอาสิ่งที่ในชาวโศกมีไปตรวจสอบพวกคุณด้วย ตกลงใครถูกต้องใคร เป็นพุทธกันแน่ ตรงตามพระพุทธเจ้าไหมเป็นสาราณียธรรม 6 พุทธพจน์ 7 วรรณะ 9 โหม

มาถึงตอนนี้ 50 ปีที่อาตมาเป็นพระยืนยันหลักธรรมพระพุทธเจ้ามาปฏิบัติให้เป็นจริง ได้ พระพุทธเจ้าบอกว่าถ้ามีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตราบใด โลกไม่ว่างจากพระอรหันต์ พวกเราปฏิบัติธรรมก็เป็น สมณพราหมณาสัมมัตตา .. ศาสนาพุทธก็เลยยังไม่เสื่อม

แต่ตรงกันข้ามกับของพุทธเจ้าที่เป็นเดรัจฉานวิชาเฮฮาสารพัดพูดไปแล้วก็เป็นเชิง ข่ม แต่มันก็ต้องตำหนิ นิคคัณเห นิคคห นิคคหารหัง ปิคคัณเหปิคคหารหัง

ต่อมาก็สำรวจอินทรีย์

สังวรศีลอันเป็นอริยะ อินทรีย์สังวร หรือสังวรอินทรีย์

สำรวจอินทรีย์คือดูตาหูจมูกลิ้นกายใจทั้งหมดเดินยืนนั่งนอนในอิริยาบถปกติ ดูกร อัมพัญฺฐะ อย่างไร

สีธรรมะพ่อครู ตอน ไม่ยึดถือในนิมิต อนุพยัญชนะคือเช่นไร

อินทรีย์สังวร

ดูกรอัมพัญฺฐะ อย่างไร ภิกษุชื่อว่าเป็นผู้คุ้มครองทวารในอินทรีย์ทั้งหลาย?

ดูกรอัมพัญฺฐะภิกษุในธรรมวินัยนี้ เห็นรูปด้วยจักขุแล้ว ไม่ถือนิมิต ไม่ถืออนุพยัญชนะ

พ่อครูว่า...ไปนั่งหลับตาไม่ใช่ปฏิบัติธรรมะพระพุทธเจ้า พูดไปเผื่อพวกที่นิ่งหลับตา ปฏิบัติด้วยความสงสาร แต่เขาตีคำว่าเราไปด่าเขา พฤติกรรมเราทำเพื่อเขาสงสารเขาเมตตา ช่วยเหลือก็หาว่าเราไปย่ำยีเขา เห็นไหมคนเราเกรเป็นพาลชนเรียกว่าโง่พาลคือโง่ไม่ เตียงสา ไม่ฉลาด เห็นรูปด้วยจักขุแล้ว ไม่ถือนิมิต ไม่ถืออนุพยัญชนะ

คืออะไรคือเห็นอะไรก็เป็นอันนั้นเช่นฟักทองนี้เราเห็นแล้วก็มีสัญญาว่าอย่างนี้เห็น แล้วก็รู้ว่าเป็นฟักทองอันนี้ลูกกลมๆ อันนี้ลูกอินทผาลัม เห็นอะไรเราก็เห็นอันนั้นเป็นอย่างนั้น ก็ไม่ติดไม่ยึดในนิมิต คือ หมายความว่าไม่ไปมีอุปกิเลสไม่เป็นมีกิเลสยึดติดกับสิ่งนั้นเข้าไป ยึดถือว่า เออ หรือมีกิเลสเข้าไปร่วมปรุง หากยึดถือว่า ไม่น่าได้ไม่น่ามีหรือว่าน่าได้น่ามีก็ เกิดจิตผลัก ดูด เป็นตัวเราของเราเป็นตัวกูของกู เราก็ไม่ให้มีสิ่งเหล่านั้น ไม่ถือนิมิต มันมี นิมิต มีรูป เรื่องมีสภาพอย่างนั้น แบบนั้นให้รู้ว่าอันนั้นคืออันนั้นแต่เราก็ต้องไม่ยึดถือไม่มี อะไรที่เป็นกิเลสอุปกิเลส เข้าไปร่วมกับสิ่งเหล่านั้นที่เป็นจริง ฟักทองก็เป็นฟักทอง

ไม่ถืออนุพยัญชนะ คือเรียนมามากแล้วมีพยัญชนะมากมายแต่ อนุพยัญชนะ แปลว่า ตามพยัญชนะ ไม่ไปถือตามพยัญชนะที่เรียนมา แต่ให้ตามสภาวะธรรม ตัวนั้นก็มีสภาวะธรรม ของมันอย่างนั้นรูปก็คือรูป เสียงก็คือเสียง เสียงอันนี้มาอย่างนี้ เสียงอันนี้คือเสียงคำต่ำเสียง อันนี้คือเสียงคำขมเสียงอันนี้คือเสียงบอกลักษณะอย่างนั้นอย่างนี้ ตามนั้นตามนี้ ไม่มีกิเลส เข้าไปร่วมในรูป ไม่มีกิเลสเข้าไปร่วมในเสียงรวมในกลิ่นร่วมในรสในสัมผัสต่างๆ เพราะฉะนั้นถ้ามันมีเธอยอมปฏิบัติเพื่อสำรวจ จักขุนทรีย์

เธอยอมปฏิบัติเพื่อสำรวจจักขุนทรีย์

พ่อครูว่า...ก็ดูอาการหากมันมีกิเลสมาผสมอยู่ คุณก็สำรวจ แล้วก็กำจัดออก หรืออย่าให้มันมีกิเลสหรืออุปกิเลสขึ้น

ที่เมื่อไม่สำรวจแล้ว จะเป็นเหตุให้อกุศลธรรมอันลามกคืออกิขณา และโทมนัสครอบงำนั้น ชื่อว่ารักษากิจขุนทรีย์ ชื่อว่าถึงความสำรวจในกิจขุนทรีย์ ภิกษุพึงเสี่ยงด้วยโสต ... ดมกลิ่นด้วยขานะ ... ลิ้นรสด้วยชีวหา ... ถูกต้องโผฏฐัพพะด้วยกาย ... รู้แจ้งธรรมารมณ์ด้วยใจแล้ว ไม่ถือนิมิต ไม่ถืออนุพยัญชนะ เที่ยงปฏิบัติเพื่อสำรวจมโนทริย์ ที่เมื่อไม่สำรวจแล้วจะเป็นเหตุให้อกุศลธรรมอันลามก คืออกิขณาและโทมนัสครอบงำนั้น ชื่อว่ารักษามโนทริย์ชื่อว่าการถึงความสำรวจในมโนทริย์ ภิกษุประกอบด้วยอินทริยสังวรอันเป็นอริยะเช่นนี้ ย่อมได้เสวยสุขอันไม่ระคนด้วยกิเลสในภายใน

พ่อครูว่า...ขอใช้พญชชนะแทน เอาคำว่าสุขมา สุขคำนี้แปลว่า สุข แปลว่าดี ข แปลว่าว่าง จิตว่างนี้แหละดี ก็เป็นสุข ไม่ผสมไปด้วยกิเลสในภายใน

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน คัมครองทวารอินทริย์ด้วยไตรลักษณ์

ดูกรรมพัญญะ ด้วยประการดังกล่าวมานี้แล ภิกษุชื่อว่าเป็นผู้คัมครองทวารในอินทริย์ทั้งหลาย.

พ่อครูว่า...เมื่อกระทบสัมผัสสังคตธรรมภายนอกมันก็จะปรุงแต่งภายในเราก็อ่านสังกัปปะ 7 ข้างใน ก็ขออธิบายรวบไปเลย เมื่อเริ่มสัมผัสจิตก็เริ่ม ตักกะ เริ่มรู้ แล้วพอจิตมันเร่ตักกะ เริ่มดำริรู้ขึ้นมา ในดำริจิตที่รู้ขึ้นมาต้องรีบอ่าน อ่านมันว่า จิตนี้บริสุทธิ์สะอาดจากกิเลสจากอุปกิเลสหรือไม่ มันยังมีกามผสมหรือไม่ มีโทสะปฏิฆะผสมมาหรือไม่ ก็แยกให้ออก

แล้ววิธีปฏิบัติแยกกามแยกโทสะออกมาได้ ก็ให้พิจารณาตัวเป็นกิเลส-อุปกิเลสนี้แหละว่ามันเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา มันไม่ใช่สิ่งที่ต้องอาศัยหรืออก มันเป็นตัวปลอมมันเป็นอาคันตุกะ มันเป็นโจร มันเข้ามาแทรกทำที่เป็นจิตเราทั้งที่มันเป็นตัวปลอม มันเป็นไอ้โจร มันปลอมตัวเป็นตัวเรา มาอยู่ในจิตของเรา สนินทเนยนเล่นนะ

ปุถุชนทุกคนไม่ได้ศึกษาละเอียดละเอียดอย่างนี้แหละมีไอ้โจรแฝงอยู่ในจิตทั้งนั้นแหละเพราะฉะนั้นเราจับโจรได้แล้วเราก็ต้องพิจารณาให้โจรนี้ วิธีกำจัดของท่านไม่ใช่ไปทำร้ายทำลาย..ไม่ใช่ แต่เป็นธาตุปัญญา ธาตุปัญญา ให้เกิดปัญญาชัดเจนว่า เฮ้ย ไอ้โจรเลยเกิดแอบมาเป็นชีวิตชีวาปลอมตัวเป็นจิตเป็นมายาอยู่ในจิตเรา แก่ไม่ใช่ตัวตนจริงๆหรืออก แก่มันเป็นตัวเหตุแห่งทุกข์เป็นผีร้ายเป็นตัวชั่วร้ายแล้วแกก็ไม่ได้มาอยู่กันอย่างเที่ยงแท้ถาวรแต่คุณไปยึดถือว่ามันเที่ยงแท้ไปแล้ว ฟังดีๆ

ผู้หลงยึดมันมาตั้งนานเมื่อไม่ได้มาศึกษาอย่างนี้ก็ยึดถือว่ามันเป็นตัวคุณ คุณก็ต้องล้างออก เทวนิมิตไม่ได้ศึกษาให้ละเอียดอย่างนี้ไม่ได้พิจารณามีสติสัมโพชฌงค์ธรรมวิจยสัมโพชฌงค์วิริยะสัมโพชฌงค์ไม่รู้เรื่องหรืออก นี่ต้องมีธรรมวิจยสัมโพชฌงค์

นิมนต์พ่อครูจิบน้ำ

สมณะฟ้าไท...

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน การปฏิบัติสติสัมปชัญญะในขณะต้องปฏิบัติเช่นไร

พ่อครูว่า...ในการสำรวมอินทรีย์มีแยกไปอีกต่อจากการสำรวมอินทรีย์ก็เป็นสติสัมปชัญญะ แล้วเป็นสันโดษต่อไป

ดูกรอัมพัญญะ อย่างไร ภิกษุชื่อว่าเป็นผู้ประกอบด้วยสติสัมปชัญญะ? ดูกรอัมพัญญะภิกษุในธรรมวินัยนี้ ย่อมทำความรู้สึกตัวในการก้าว ในการถอย ในการแล ในการเหลียวในการคู้เข้า ในการเหยียดออก ในการทรงสังฆาภิบาลและจีวร ในการฉัน การดื่ม การเคี้ยวการลัม ในการถ่ายอุจจาระปัสสาวะ ย่อมทำความรู้สึกตัวในการเดิน การยืน การนั่ง การหลับการตื่น การพูด การนิ่ง ดูกรอัมพัญญะ ด้วยประการดังกล่าวมานี้แล ภิกษุชื่อว่าเป็นผู้ประกอบด้วยสติสัมปชัญญะ.

พ่อครูว่า..ผู้ปฏิบัติที่พาซื้อก็จะทำการเตะท่าในท่าต่างๆไม่ใช่ แต่ทุกอิริยาบถที่กล่าวมานี้ควรจะต้องมีสติสัมปชัญญะกำหนดไปด้วยเสมอ ไม่ใช่ว่าคุณจะสำรวมเฉพาะการเตะท่า ผู้ปฏิบัตินี้เวลาปฏิบัติเราก็ก้าวเดินจงกรม ตอนนี้จะก้าวเดินจงกรม ตอนนี้จะนั่งคู้ขาเหยียดขาเคลื่อนย้ายวิริยะบทหนึ่งเดินนอนยืน เสร็จแล้วสำรวมเสร็จแล้วให้มีสติรู้ตัวขณะนั้น เสร็จแล้วก็จบ แล้วก็ไปเป็นมีชีวิตปกติคุณก็ไม่ได้มีสติกับมันเลย ไม่ใช่ว่าไปนั่งเตะท่าแล้วสำรวม แต่ให้สำรวมมีสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อมในทุกขณะที่คุณมีอิริยาบถพวกนี้

สำรวมนี้มันจะมีศีลมาด้วย เราจะสัมผัสในขณะที่เราล้มตาเราไปเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆก็จะมีการทำประโยชน์ต่างๆที่กล่าวมานี้ ทุกอิริยาบถ สรุปลแล้วคุณจะต้องสำรวมและมีศีลตามลำดับ ฐานะของคุณศีลแค่ไหน ไม่ใช่ว่าเขาจลศีลมีขมิ้มศีลมหาศีลมาทั้งหมด ไม่ใช่ คุณต้องพอเหมาะๆกับของตนเองตั้งแต่ศีล 5 หรือศีลแต่ละข้อที่คุณปฏิบัติได้

ศีลข้อที่ 1 มีองค์ประกอบอย่างนี้กับสัตว์

ศีลข้อที่ 2 มีองค์ประกอบอย่างเดียวกับพืชเกี่ยวกับข้าวของ

ศีลข้อที่ 3 เกี่ยวกับรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสต่าง ๆ นานายังมีเป็นต้น มันก็ต้องรู้แต่ละข้อแล้วก็ให้มีการสำรวมอินทรีย์ ซึ่งประกอบด้วยสติต้องมีเข้าไปรวมในขณะนั้นไม่ได้แยกกัน

สรุปลแล้วมีสังวรศีล-สำรวมอินทรีย์-มีสติสัมปชัญญะ 3 ข้อนี้เป็น 3 เสา ปฏิบัติได้แล้วก็มีความสันโดษในข้อต่อไป ไม่ใช่การปฏิบัติแยกส่วนกันไปเลย การปฏิบัติจะต้องมี 3 ข้อนี้เป็นอริยะ จึงจะเกิดสันโดษอันเป็นอริยะ

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน สันโดษอันเป็นอาริยะเป็นเช่นไร

ดูกรอัมพัญญะ อย่างไร ภิกษุชื่อเป็นผู้สันโดษ? ดูกรอัมพัญญะ ภิกษุในธรรมวินัยนี้ เป็นผู้สันโดษด้วยจีวรเป็นเครื่องบริหารกาย ด้วยบิณฑบาตเป็นเครื่องบริหารท้อง เธอจะไปทางทิศภาคใดๆ ก็ถือไปได้เอง ดูกรอัมพัญญะ นกมีปีกจะบินไปทางทิศภาคใดๆ ก็มีแต่ปีกของตัวเป็นภาระบินไป จันใด ภิกษุก็จันนั้นแล เป็นผู้สันโดษด้วยจีวรเป็นเครื่องบริหารกาย

ด้วยบทบาทเป็นเครื่องบริหารท้อง เธอจะไปทางทิศภาคใดๆ ก็ถือไปได้เอง ดูกรอัม พญุลละด้วยประการดังกล่าวมานี้แล ภิกษุชื่อว่าเป็นผู้สันโดษ.

พอครว..ปฏิบัติแล้วคุณจะทำสิ่งที่มีนัยยะมากมาย แต่ก่อนนี้ไอนี้ก็เป็นของเรา อันนี้ก็เป็นของเรา ไอนี้ก็เป็นของเรา อันนี้ก็เป็นของเรา เลื่อนขึ้น 1 แพ้ชนะราคาแพงไฮโซ นะนี่อะไรก็แล้วแต่ นี่บ้านเรือนของเรา นี่อะไรต่าง ๆ นานา แต่พอเวลามาปฏิบัติแล้วได้รู้ว่าเราเอง ชีวิตมันน้อยนิด เหมือนนกมีปีกสองปีกบินไป ไปไหนก็ไปด้วยปีก ไปทิศใดก็ได้ด้วยปีก แล้วก็อยู่อย่างได้สิ่งที่ควรได้เพียงพอเป็นปัจจัยชีวิตแค่นี้ก็พอแล้ว มีบาตรบริหารท้องมีจีวรบริหารกายเป็นปัจจัยมีเครื่องนุ่งห่มมีอาหาร นี่ไม่ได้กล่าวถึงที่อยู่ถึงยารักษาโรค กล่าวเพียงแค่อาหารกับจีวร มีแต่เครื่องนุ่งห่มกับของกินก็สบายแล้วสันโดษหมายความว่าเป็นผู้ที่มีน้อย มีน้อย สันโดษ คือ ตั้งแต่อุปปีจจะ สันตุลลิว ปวิเวกะ

สันโดษ ไม่ได้หมายความว่าโดดเดี่ยว แต่อยู่กับสิ่งทั้งหลาย แต่แค่นี้ก็พอ สันโดษ สันตุลลิวแปลว่าใจพอ มันพอเท่านี้ก็พอแล้ว อย่างสมณะ ลิกขมาตุพวกเรา อาตมาพาปฏิบัติบวชมาเป็นนักบวช มาถึงวันนี้แล้วอาตมาภาคภูมิใจว่า พวกเรามีชีวิตสันโดษไม่ต้องไปอยากได้เงินทองได้ที่ทางใดอะไรต่าง ๆ นานา ได้รับยศสรรเสริญพวกเราไม่มี เพราะพวกเราไม่มีตัวอย่างจะไปทำอย่างนั้นด้วย มันก็เลยสบายง่ายสะดวก เป็นองค์ประกอบของสังคมศาสนาของเรา

สรุปแล้วยังไม่ได้มากถึงขนาด มีจีวร บริหารกาย บาตรบริหารท้อง ไปถึงขั้นนี้ก็ค่อยลดลงมา เรียกว่าใจพอมานี้เป็นลำดับ บางคนมาแต่ก่อนยังไม่บวช เป็นฆราวาสยังไม่มีอะไรให้สะสมหรอก พอมาบวชแล้วอันนี้ก็มาใครก็เอามาให้ก็หอบสิ กฎเดียวไม่พอก็ต้องขอ หลายกฎอะไรอย่างนี้ คุณจะมาบวชหรือคุณจะมาแบก แต่พวกเราไม่ถึงขนาดนั้นหรอก พุดไปก็ไปกระทบถึงท่านทั้งหลาย แบกจริงๆ ไม่ต้องเอามากหรอกเอาแต่ในห้องไปดูเถอะ ห้องเจ้าคุณต่างๆ ไปดูเถอะห้องแต่ละเจ้าคุณ ถ้าไม่มีอะไรก็จะมีพระทองคำมีพระราคาแพง อยู่เต็มห้อง มีโต๊ะมุก มีเก้าอี้ ดีไม่ดีมี fur ไว้ปูสมณะฟ้าไท..เวลาท่านมรณภาพต้องปิดกุญแจปิดกุญแจไว้ห้ามคนเข้าเดี่ยวของหาย

พอครว...แล้วศพท่านก็เอาใส่ตู้กระจกไว้ด้วยตายแล้วไม่เน่า

สี่ธรรมะพอครุ ตอน การบูชาศพที่ไม่เน่าเป็นการกระทำของเดียรฉัตร

คนที่ตายแล้วไม่เน่า มันน่าสงสารคนที่ไปหลงไปเคารพศพคนตายที่ไม่เน่า โดยเฉพาะภิกษุที่บำเพ็ญเป็นมิจฉาทิฐีเป็นเดียรฉัตร คือไปบำเพ็ญแบบว่ากินน้อยสะสมน้อย ร่างกายไม่ค่อยมีเนื้อหนังไม่ค่อยมีพลังงานเท่าไร เสร็จแล้วก็สร้างพลังงานสมณะ มันก็ยึดติดอยู่ใช้ให้น้อย สร้างให้น้อย มันก็จะมีการสะสมสังเคราะห์ร่างกายก็จะใช้พลังงานอาหารที่กินน้อยใช้น้อยมาเลี้ยงชีวิตได้ดี ไม่ต้องอาศัยอาหารอะไรมากนักแม้แต่อาหารมีสารรองตกค้างอยู่ในตัวบ้างตกค้าง ภิกษุหรือผู้ปฏิบัติพวกนี้ก็จะไม่อ้วนหรือจะผอม

เสร็จแล้วเมื่อดูศพท่านก็เอาใส่ตู้กระจกไว้ด้วยตายแล้วไม่เน่า คือผู้ที่ปฏิบัติศีลธรรมของพระพุทธเจ้า ฟังให้ดีนะเป็นการบำเพ็ญแบบฤาษี มีน้อยสันโดษกินขอบเขต มันควรจะเน่าก็ไม่ให้เน่า สิ่งที่มีมันได้ลักษณะของมันหากมีการยึดถือเป็นพลังงานพิเศษ ดีไม่ดีนั่งสมาธิเกิดการแข็ง

ตายก็ปล่อยให้เป็นอย่างนั้นแหละ แล้วบุชากันว่าเป็นสิ่งวิเศษเป็นพระวิเศษเลย เอาทองมาปิด พระหรือภิกษุผู้บำเพ็ญแบบนี้เป็นมิจฉาทิฏฐิเป็นเดียรฉัตรทั้งนั้น นอกกริตของพระพุทธเจ้า อาการที่ควรตาย ตายก็คือการแยกธาตุ แต่ที่คุณไปยึดถือไม่ยอมแยกธาตุ ยึดถือไว้หมด ผิดมาจนกระทั่งมักน้อยมากเลยจนกระทั่งตายไป ก็ไม่เนา เขาก็ไปกราบศพเดียรฉัตรนอกกริตของพระพุทธเจ้าและหลงว่าเป็นผู้ประเสริฐผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบที่ได้มรรคผลของศาสนาพุทธ นี่คือการหลงทิศทางของศาสนาพุทธ

คน มีพลังงาน สุดท้ายก็ต้องมากราบจบ กราบบูชา มิจฉาทิฏฐิเวทีบุคคล ต้องขอภัยที่พูดแล้วอย่าหาว่าไปทำลาย แล้ว ธรรมดาสามัญปกติมีพลังงานปกติเมื่อตายแล้วธาตุที่จะไปเลี้ยงพลังงานที่จะไปเลี้ยงชีวะก็หมดไปเหลือแต่พลังงานที่จะเป็นพืช มันก็จะสลายตัวเป็นมนุษย์พืชที่อยู่ในพอดิมันก็จะสลายตัว แต่จะไปสร้างพลังงานของตัวเอง แม้แต่เป็นพืชข้าก็จะเป็นพืชที่ไม่เนาเปื่อยง่าย ๆ คุณสามารถฝึกฝนทำพลังงานนี้ได้ แต่มันเป็นเรื่องนอกกริตตายแล้วก็คือตายสลายไปอย่าไปได้ปลอม หลอกหลวงคนว่าเป็นของประเสริฐใส่โลงแก้ว แต่เป็นการบูชาเดียรฉัตร

แล้วบริวารลูกศิษย์ก็เอาอาจารย์นี้เป็นเครื่องมือทำมาหากินก็บอกว่าเป็นสิ่งวิเศษให้คนมาทำทาน ก็หากินอย่างนี้ ทั้งที่คำสอนพระพุทธเจ้าบอกให้เผาสรีระร่างที่ตายนี้เสีย ไม่ให้รอแม้แต่ญาติที่กำลังเดินทางมาด้วยเข้าไป

นี่คือสังขะที่อาตมาต้องเปิดเผย ต้องบอกให้เข้าใจกัน ความพอดีความพอเหมาะของทุกอย่าง ตายก็คือตาย พลังงานที่เกาะยึดเมื่อหมดธาตุไฟ หมดธาตุพลังงานที่จะรวมตัวกันติดพลังงานแม่เหล็กไม่มีมันก็สลายตัว เมื่อสลายตัวเมื่อไม่ได้สะกดมันไว้มันก็แห้งถ้าไม่มีน้ำมากมันก็ไม่เนาแต่ถ้ามันมีน้ำอยู่ถ้าเผื่อว่าปล่อยไว้มันก็จะเนา ก็รีบทำลายซากนี้ มันเสียแล้วอย่าเอาไว้นานอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งมันเป็นสภาวะที่สอนกัน สลับเอาสิ่งที่ไม่เนาทำไปทำแล้วก็ไปนับถือกัน สิ่งที่เราจะทำกลับไม่ทำ สิ่งที่เราจะสมสัดสมส่วนกลับไม่ทำ

อย่างอาตมาสอนด้วยกายปาคุญญตา จิตปาคุญญตา เป็นผู้คล่องแคล่วในเวทนา สัญญาสังขาร แล้วก็พลังงานที่แคล่วคล่องออกมาทางกายกรรมวจีกรรม เขาก็หาว่าอาตมาหลกหลิก น้ำลายฟูมปากมือเป็นวอก จริง ดูแล้ว จะเอาภาษาง่ายๆเหมือนไม่สุขภาพเรียบร้อย ไม่สุขุม วอกแวกไป ขนาดอาตมาทำทั้งมือไม้หุดา ทำลักษณะพวกนี้เพื่อเป็นสื่อเอามาประกอบองค์ประกอบของสื่อให้คุณเข้าใจ สารัตถะ เนื้อแท้ของมันก็ยังไม่ได้ง่ายเลย แล้วยิ่งมาทำเชื่องๆ ช้าๆ อ่านอย่างช้าๆเฉยๆ...คนก็หลับหมด ขณะนี้ก็ยังจะหลับกันเลย

สมณะฟ้าไท สรปจบ